

Desigualtat i persones amb mobilitat reduïda

Les persones amb discapacitat continuen afrontant barreres socials i laborals que dificulten la seva plena inclusió. Calen mesures efectives per garantir una igualtat real d'oportunitats.

Imatges de Persona amb discapacitat lliures de drets

Font: DepositPhotos

Malgrat els avenços legislatius i els discursos institucionals a favor de la inclusió, la realitat de les persones amb discapacitat a Espanya continua marcada per la desigualtat. Les dades procedents de diferents informes i estudis mostren que la discapacitat segueix sent un factor de risc clar d'exclusió social, pobresa i discriminació. Aquesta situació no és fruit únicament de les limitacions individuals, sinó sobretot de barreres estructurals, socials i econòmiques que impedeixen una participació plena en la societat.

Segons el text publicat per l'Observatorio Estatal de la Discapacidad (OED), aquesta institució té com a objectiu recopilar, sistematitzar i difondre informació sobre la realitat social de la discapacitat a Espanya Observatorio Estatal de la Discapacidad. L'OED, impulsat per l'Administració General de l'Estat a través del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat, i gestionat operativament pel CERMI, elabora estudis específics per analitzar la situació de les persones amb discapacitat en diferents àmbits. Entre aquests destaca l'Informe Olivenza 2015, que ofereix una visió panoràmica de la situació de la població amb discapacitat, així com estudis sobre inclusió social, accessibilitat cognitiva, envelliment o la situació específica de les dones amb discapacitat (Observatorio Estatal de la Discapacidad).

Aquesta tasca evidencia que la discapacitat no pot entendre's únicament des d'una perspectiva mèdica, sinó com una qüestió social que requereix polítiques públiques coordinades i dades fiables per actuar amb eficàcia. Precisament, la manca d'igualtat d'oportunitats és un dels grans problemes detectats pels informes més recents.

En aquest sentit, l'informe de la Xarxa Europea de Lluita contra la Pobresa (EAPN), recollit en la notícia de Plena inclusión España, mostra dades alarmants sobre la relació entre discapacitat i pobresa (Plena Inclusión España). Segons aquest informe, el 32,9% de les persones amb discapacitat es troben en risc de pobresa o exclusió social, en comparació amb el 22,1% de la població general. Això significa que gairebé una de cada tres persones amb discapacitat viu en situació de vulnerabilitat econòmica.

A més, la pobresa en aquest col·lectiu és més severa. Les persones amb discapacitat tenen més dificultats per accedir a recursos bàsics com l'educació, l'habitatge o l'ocupació. L'informe també assenyala una forta desigualtat territorial: al sud d'Espanya, fins a un 40% de la població es troba en situació de pobresa, amb especial incidència en comunitats com Andalusia, Castella-la Manxa i Extremadura, mentre que al nord les xifres són menors, tot i que la intensitat de la pobresa pot ser molt elevada (Plena inclusión).

Aquesta realitat demostra que el creixement econòmic no s'ha traduït en una millora proporcional de les condicions de vida de les persones més vulnerables. Per això, Plena inclusión España defensa la necessitat d'un Pacte d'Estat contra

---

la Pobresa que garanteixi ingressos dignes, accés a un habitatge adequat, ocupació de qualitat, educació inclusiva i polítiques de cures eficients. L'objectiu és assegurar drets fonamentals i reduir les desigualtats estructurals que afecten especialment les persones amb discapacitat intel·lectual.

Però la desigualtat no és només econòmica. L'estudi publicat a la *Revista Española de Discapacidad*, titulat *La exclusión de la población con discapacidad en España. Estudio específico a partir de la Encuesta Social Europea*, analitza altres dimensions clau de l'exclusió social (Revista Española de Discapacidad, a partir de l'Enquesta Social Europea).

En l'àmbit educatiu, les dades mostren que les persones amb discapacitat presenten nivells d'estudis inferiors als de la població general. El percentatge de persones sense estudis és molt més elevat entre el col·lectiu amb discapacitat (58,25%) que entre la població sense discapacitat (45,53%). L'educació és un element clau per al desenvolupament personal i professional, i aquesta desigualtat inicial condiciona greument les oportunitats futures.

Pel que fa a la salut, més de la meitat de les persones amb discapacitat perceben el seu estat de salut com a dolent o molt dolent, mentre que en la població general aquesta xifra no arriba al 6%. Això reflecteix una clara desavantatge en un àmbit fonamental per a la qualitat de vida i la participació social.

La participació social i política també és inferior. Més de la meitat de les persones amb discapacitat afirmen participar en activitats socials en menor mesura que altres persones del seu entorn (57,39%), mentre que en la població general aquesta proporció és del 33,70%. A més, més del 40% declara no tenir cap interès en assumptes polítics, davant del 30% de la població sense discapacitat. Aquesta menor participació reforça la invisibilització del col·lectiu i limita la seva capacitat d'incidir en les decisions que els afecten.

Les relacions socials també es veuen afectades. Segons l'Enquesta Social Europea, gairebé el doble de persones amb discapacitat reconeixen no tenir mai o gairebé mai ocasió de relacionar-se amb amics o familiars. A més, tres vegades més persones amb discapacitat afirmen haver-se sentit soles sempre

o gairebé sempre durant la setmana anterior a l'enquesta. Aquest aïllament social té conseqüències importants en l'autoestima i el benestar emocional.

En relació amb la confiança social, més d'un 40% de les persones amb discapacitat manifesta que no es pot confiar en la majoria de la gent, i gairebé un 35% creu que altres persones intenten aprofitar-se'n. Aquestes percepcions reflecteixen una experiència de vulnerabilitat i desprotecció més intensa que la de la població general.

L'estudi també aborda la violència de gènere. Les dades de la IV Macroenquesta de Violència de Gènere indiquen que la prevalença és més elevada entre dones amb discapacitat: el 10,1% afirma haver patit violència de gènere alguna vegada a la vida, davant del 6,1% de les dones sense discapacitat. Aquesta dada evidencia una doble discriminació: per raó de gènere i per discapacitat.

Totes aquestes dades apunten a una mateixa conclusió: la discapacitat continua sent un factor que incrementa el risc d'exclusió social en múltiples dimensions. Tal com assenyala l'estudi de la *Revista Española de Discapacidad*, històricament les persones amb discapacitat han estat estigmatitzades i situades en una posició d'inferioritat, cosa que ha generat una ciutadania de "segona classe".

Des d'una perspectiva actual, la discapacitat s'entén com el resultat d'un procés social que limita la participació en igualtat d'oportunitats. Per tant, la responsabilitat no recau únicament en la persona, sinó en l'entorn. Cal eliminar barreres físiques, socials i simbòliques que impedeixen l'accés als recursos educatius, laborals, sanitaris i culturals.

En conclusió, la desigualtat vinculada a la discapacitat a Espanya és una realitat persistent i multidimensional. Les dades de diverses fonts coincideixen a assenyalar que la pobresa, la manca d'oportunitats educatives, la precarietat laboral, l'aïllament social i la discriminació continuen afectant de manera desproporcionada aquest col·lectiu.

Per avançar cap a una societat realment inclusiva, és imprescindible implementar polítiques transversals que incorporin la discapacitat com a eix

central en la lluita contra l'exclusió social. Només amb una acció coordinada de les institucions públiques, el tercer sector i la societat en conjunt es podrà garantir que les persones amb discapacitat exerceixin plenament els seus drets i deixin de ser invisibles. La igualtat no ha de ser un principi teòric, sinó una realitat efectiva.

El prat de Llobregat,

17 de febrer de 2026

References

Observatori Estatal de la discapacitat. (2010, May 10). *Pla de treball per l'any 2015*. El Observatorio Estatal de la Discapacidad programa 8 estudios para 2015. Retrieved February 10, 2026, from <https://share.google/SMqZD3SSsjYebhirw>

Huete García, A. (2013, December 19). *Persones amb discapacitat*. La exclusión de la población con discapacidad en España. Estudio específico a partir de la Encuesta Social Europea. Retrieved February 17, 2026, from <https://redis.cedid.es/index.php/redis/article/view/62>

Plena inclusión. (2025, October 17). *¿Qué dice el informe sobre la pobreza en España?* Plena inclusión España se suma a la petición de un pacto estatal contra la pobreza y denuncia el mayor riesgo que sufren las personas con discapacidad. Retrieved February 10, 2026, from <https://www.plenainclusion.org/noticias/plena-inclusion-espana-se-suma-a-la-peticion-de-un-pacto-estatal-contr-la-pobreza-y-denuncia-el-mayor-riesgo-que-sufren-las-personas-con-discapacidad/>